

דושי ת' Yad Vashem

10 lat realizacji projektu *Zachować pamięć. Historia i kultura dwóch narodów*

Projekt mający na celu organizację wyjazdów młodzieży izraelskiej na wycieczki do Polski szlakiem obozów zagłady zapoczątkowany został przez rząd Izraela w roku 1988. Od tamtej pory corocznie tysiące młodych Żydów odwiedzają Polskę, zaś od kilku lat mogą także spotykać się z polską młodzieżą. Aby takie spotkania w polskich szkołach dobrze przygotować, w czasie seminariów kontaktowych w Jerozolimie nasi nauczyciele poznają wcześniej swoich partnerów – izraelskich nauczycieli.

Wychodząc naprzeciw idei wzajemnego poznania się Polaków i Żydów, Ośrodek Rozwoju Edukacji i Instytut Yad Vashem¹ zapraszają co roku na seminarium kontaktowe grupę polskich i izraelskich nauczycieli, aby razem podążali śladami wspólnej historii i kultury dwóch narodów, żyjących przez wiele wieków na terenach Polski. Działanie to jest wynikiem podjętej w 2002 r. współpracy pomiędzy Ministerstwem Edukacji Kultury i Sportu Izraela, Instytutem Polskim w Tel Aviwie oraz Instytutem Yad Vashem. Projekt seminariów edukacyjnych *Bliżej siebie* jest realizowany przez Ośrodek Rozwoju Edukacji od 10 lat, jako komponent projektu *Zachować pamięć*.

Adresatami seminarium kontaktowego są polscy nauczyciele reprezentujący miasta i szkoły objęte programem spotkań młodzieży oraz nauczyciele ze szkół izraelskich przyjeżdżający do Polski. Tematyka seminarium skoncentrowana jest na kwestii zainteresowania młodych ludzi historią obu narodów, z jej zawiłościami i jasnymi kartami.

W czasie spotkań w polskich szkołach omawiana jest także metodologia pracy z młodymi Izraelczykami i Polakami.

Wykłady i warsztaty w Yad Vashem służą wyposażeniu uczestników seminarium w wiedzę i umiejętności niezbędne do nauczania o historii i kulturze mniejszości żydowskiej w Polsce oraz historii Holokaustu i jego skutkach, wymianie doświadczeń edukacyjnych w zakresie nauczania o stosunkach polsko-żydowskich, wzbogaceniu warsztatu pracy. Celem jest realne wsparcie metodyczne i merytoryczne nauczycieli, aby wiedzieli jak uczyć o Holokauście, jak przygotować polską młodzież na przyjęcie izraelskich kolegów oraz jak zaaranżować warunki spotkania. Uczestnicy poznają przykładowe scenariusze zajęć z młodzieżą, a także otrzymują materiały pomocnicze, które posłużą przygotowaniu spotkań w trzech obszarach:

- integracja grupy poprzez wspólne zabawy, tańce, gry;
- zajęcia warsztatowe, prowadzone według wybranego scenariusza z pu-

blikacji polsko-hebrajskiej *Zachować pamięć*;

- wspólne aktywności, np. ceremonie w miejscach pamięci.

Możliwość osobistych kontaktów pomiędzy polskimi i izraelskimi nauczycielami, wymiana doświadczeń, zapoznanie się z metodami pracy, sukcesami i problemami, których obie grupy doświadczają, ucząc o polsko-żydowskiej historii i współczesności, należą do zalet seminarium, przesyłają o jego sukcesie oraz stanowią grunt do dobrego przygotowania spotkań młodzieży.

Do tej pory w seminariach uczestniczyło około 600 nauczycieli z Polski. Każdy, kto chce uczyć młodzież o Holokauście, musi – oprócz przygotowania emocjonalnego – zgromadzić rzetelną wiedzę. Dwunastodniowy program intensywnego szkolenia w Międzynarodowej Szkole Studiów nad Holokaustem (ISHS) Yad Vashem daje uczestnikom szansę poznania złożoności zagadnienia Zagłady oraz filozofii nauczania o tym wydarzeniu. Zgodnie z zasadami nauczania ISHS w centrum rozważań o historii znajduje się pojedyncza istota ludzka. Poznawanie Holokaustu to nie tylko zgłębianie zjawisk takich jak masowe zabójstwo, polityka nazistowska,

¹ Instytut Yad Vashem, położony na Wzgórzu Pamięci w Jerozolimie, powstał na mocy ustawy parlamentu Izraela w 1953 r. Nazwa Instytutu wywodzi się z cytatu z Księgi Izajasza (Iz 56, 5): „dam miejsce (Yad) w moim domu i w moich murach oraz imię (Vashem) (...) wieczyste i niezniszczalne”. Głównym zadaniem Instytutu Pamięci Męczenników i Bohaterów Holokaustu jest gromadzenie materiałów o żydowskich ofiarach, które zostały zamordowane wyłącznie z powodu swojego żydowskiego pochodzenia, oraz utrwalenie imion tych ludzi, a także zniszczonych społeczności, organizacji i instytucji. Obok dokumentowania i upamiętniania Holokaustu, Yad Vashem kładzie także nacisk na opracowywanie programów edukacyjnych i finansowanie badań naukowych.

Sala Imion w Muzeum Historii Holokaustu, zawiera imiona i szczegóły osobiste milionów ofiar, zapisane w Listach Świadców

statystyki śmierci, łańcuch wydarzeń politycznych i wojskowych. To także

próba zrozumienia ludzi i tego, w jaki sposób radzili sobie z ekstremalnymi

Wagon Towarowy – Pomnik Wysiedlonych

sytuacjami oraz podstawowymi wyborami natury moralnej.

Historia Holokaustu jest przede wszystkim historią człowieka. Jakkolwiek dyskusja na temat ofiar, sprawców lub tych, którzy biernie się przyglądali, musi zmierzać do zrozumienia ludzi uwikłanych w to wydarzenie. Spotkanie uczniów ze „zwykłymi ludźmi”, którzy znaleźli się w Holokauście – ich codziennym życiem i rzeczywistością – musi służyć jako podstawa do pogłębionego wysiłku pedagogicznego. Podejmując się nauczania o Holokauście, nauczyciele powinni się w pierwszej kolejności dowiedzieć, kim byli pojedynczy ludzie, zanim stali się ofiarami. W przeddzień wybuchu II wojny światowej Europę zamieszkiwało około 10 milionów Żydów. Miejszem największego ich skoncentrowania była Polska. Żyli tu pełnią życia – tworzyli literaturę, poezję, teatr, gazety itp. Dopiero po rozmowie o życiu przedwojennym można zająć się zgłębianiem Holokaustu i losu jego ofiar. Uwagę należy poświęcić nie tylko bohaterom powstań i ruchu oporu czy wysokim rangą mordercom – kluczowe jest także podjęcie próby zrozumienia trudności i dylematów, przed jakimi stawali ci, których imiona zagięły wraz z utraconym życiem. Tylko w taki sposób można odnaleźć prawdziwą, pogłębioną więź pomiędzy uczącymi się a samym zagadnieniem oraz zacząć dostrzegać podobieństwa i różnice pomiędzy współczesnością a okresem Holokaustu. Badanie rozmaitych dylematów etycznych i wyzwań, przed którymi stawali Żydzi, Polacy, Niemcy i inni ludzie, pozwala przejść w procesie nauczania od konkretnej sytuacji w historii do uniwersalnego aspektu ludzkiego. Pokazywanie ludzkiej twarzy historii i zgłębianie skomplikowanego położenia człowieka pomagają zapobiec zredukowaniu Holokaustu do jednowymiarowego obrazu lub abstrakcyj-

nego, wyobcowanego spojrzenia na to zagadnienie. Powyższe założenia są podstawą pracy pedagogicznej Yad Vashem.

Ważnym założeniem edukacyjnym Międzynarodowej Szkoły Studiów nad Holokaustem jest tzw. podejście wielopoziomowe, czyli dostosowane do wieku i wprowadzające treści związanych z Shoah (Holokaustem) narastająco, zgodnie z rozwijającymi się zdolnościami emocjonalnymi i poznawczymi ucznia. W tym podejściu nauczanie o Holokauście zaczyna się wcześniej i dotyczy uczenia podstawowych faktów nawet w pierwszych klasach, jednak w sposób, który uwzględnia umiejętności małych dzieci. To spiralny model nauczania o Holokauście, następuje w nim stopniowe budowanie zasobu wiedzy o tym wydarzeniu: wartości takie jak indywidualna empatia oraz więzi rodzinne są przekazywane uczniom od najmłodszych lat szkoły podstawowej poprzez historie o ratunku i ocaleniu – te ze szczęśliwym zakończeniem; uczniów gimnazjów uczy się o problemach całych społeczności oraz zagadnieniach tożsamości, dopiero zaś w szkołach średnich pojawiają się bardziej złożone zagadnienia społeczne, wymagające zaawansowanego myślenia historycznego, jak np. związki przyczynowo-skutkowe, ideologia narodowa i wielostronny konflikt globalny. W modelu spiralnym przechodzi się od jednostki do społeczności, a w końcu do społeczeństwa, w oparciu o bezpieczne, ale ustrukturyzowane gromadzenie wiedzy o samym Holokauście. Spotkanie ucznia z przeszłością i jej dylematami etycznymi będzie uwewnętrzniane na przestrzeni lat i wpłynie na budowę jego tożsamości oraz etyki własnego postępowania.

Uczenie się o Holokauście jako o doświadczeniu ludzkim wykracza poza granice dyscypliny historycznej. Dla-

Pomnik Korczaka i Dzieci Getta

tego podejście interdyscyplinarne do nauczania wymaga zaangażowania innych obszarów wiedzy, które pomagają zrozumieć istotę i ducha ludzkiego. Są to m.in. sztuka, literatura i filozofia. Włączenie tych dyscyplin umożliwia uzyskanie dostępu do różnych części ludzkiej psyche, co nie zawsze jest możliwe tylko w drodze intelektualnej analizy dokumentów historycznych.

Program Szkoły naucza uniwersalnych zasad ochrony praw człowieka i inspirowane do indywidualnej odpowie-

dzialności za zwalczanie rasizmu i ksenofobii w dzisiejszym świecie.

W dniach 8–19 czerwca 2014 r. kolejna grupa polskich nauczycieli uczestniczyła w seminarium. Nauczyciele tak relacjonowali swoje wrażenia z pobytu i szkolenia:

„(...) Kompleksowe podejście do tematu Zagłady to następny pozytywny aspekt seminarium. Kluczową rolę odegrały zasoby Instytutu Yad Vashem, które dotyczą zagadnienia, wykorzy-

Upamiętnienie polskich żołnierzy II wojny światowej na Górze Herzla w Jerozolimie

Wykład Rabina Yeshaya Baloga Istota judaizmu

stując różnorodne środki przekazu. Dla mnie szczególnie interesujące były zbiory w Centrum Wizualnym, a także kolekcja obrazów w Muzeum Sztuki Holokaustu. W czasie zajęć na seminarium zobaczyliśmy, jak można użyć poezji, malarstwa, filmu do zaintrygowania uczniów tematem, do wzbudzenia chęci poznania wydarzeń historycznych bądź też do włączenia zagadnień historycznych w czasie zajęć artystycznych czy lekcji języka polskiego. Wizyta w Muzeum Historycznym była niezwykle, zasoby tam

dostępne, a także sposób przedstawienia treści, dobór środków wizualnych, aranżacja przestrzeni, ilość materiałów zrobiły na mnie ogromne wrażenie. Ponownie spójność w przedstawianiu koncepcji i świadomość użycia każdego elementu od momentu wejścia osoby odwiedzającej do jej wyjścia, danie możliwości na przemyślenie tematu czy przeżycie emocjonalne w ostatnich salach były absolutnie bezbłędne. (...)

Grupa polskich nauczycieli i wykładawców seminarium w Yad Vashem, 8–19.08.2014

Czas seminarium był dla mnie czasem zachęty i inspiracji, gdzie miałam możliwość w praktyczny sposób zobaczyć jak można przeprowadzić intrygujące warsztaty historyczne dla młodzieży. Uświadomił mi złożoność zagadnienia, jakim jest Zagłada, i różnorodność metod, które można użyć, aby ten temat przybliżyć uczniom. Mogłam także uzupełnić swą wiedzę, jeśli chodzi o wydarzenia historyczne z okresu przed- i powojennego”.

Lidka Chęcińska

nauczycielka języka angielskiego z II LO w Piotrkowie Trybunalskim

„Seminarium w Yad Vashem i pobyt w Izraelu to nie tylko poznawanie wspólnej historii, to przede wszystkim zmierzenie się ze stereotypami, to otwarcie na innych, to budowanie partnerstwa”.

Beata Kotelnicka

„Przeglądaliśmy się całościowemu wymiarowi Zagłady, a jednocześnie widzieliśmy to, co działo się z Człowiekiem, jego rodziną, jego marzeniami. Wszelkie ludzkie prawa, choćby do życia i poczucia bezpieczeństwa zostały odebrane ofiarom. I to jest wymiar osobisty, bardzo emocjonalny mojego udziału w seminarium – poczucie, że wszyscy jesteśmy takimi samymi ludźmi, to nic, że minęło 70 lat, ludzkie uczucia i marzenia są i dziś takie same. Choć to, czym było Szoah, jest tak trudne do zrozumienia. Taką filozofię nauczania o Holocauście chciałabym przekazać moim kolegom i koleżankom w szkole oraz moim uczniom”.

Bożena Szczerkowska

nauczycielka w ZS w Pąjęcznie

Opracowała:

Agnieszka Brodowska

na podstawie materiałów źródłowych ze stron internetowych [Instytutu Yad Vashem](#) i [Ośrodka Rozwoju Edukacji](#) oraz relacji uczestników